

Ksenofeminizem: politika za alienacijo¹

Laboria Cuboniks

Nič

0X00

Naš svet ima vrtoglavo. To je svet, v katerem hrumi tehnološka mediacija, ki naš vsakdan prepleta z abstrakcijo, virtualnostjo in kompleksnostjo. Ksenofeminizem konstruira feminizem, prilagojen tem pogojem, feminizem nezaslišane premetenosti, širine in vizije; prihodnost, v kateri uresničenje družbenospolne pravičnosti in feministične emancipacije prispevata k univerzalistični politiki, sestavljeni iz potreb slehernika, onkraj rase, zmožnosti, ekonomskega položaja in geografskega nahajanja. Nič več brezprihodnostnega ponavljanja za tekočim trakom kapitala, nič več podrejanja mučnemu garanju, tako produkcijskemu kot reprodukcijskemu, nič več reifikacije danega, zamaskirane v kritiko. Naša prihodnost zahteva depetifikacijo. XF ni poziv k revoluciji, temveč stava na dolgo igro zgodovine, ki zahteva domišljijo, spretnost in vztrajnost.

0X01

XF izkoristi alienacijo kot spodbudo za generiranje novih svetov. Vsi smo odtujeni, ampak ali kdaj nismo bili? Skozi odtujeno

1 Laboria Cuboniks, *Xenofeminism: A Politics for Alienation*, dostopno na: <http://www.laboriacuboniks.net/>

stanje in ne kljub njemu se lahko osvobodimo iz sranja neposrednosti. Svoboda ni samoumevnost, zlasti pa ni dana s strani nečesa „naravnega“. Konstrukcija svobode ne zahteva manj, ampak več alienacije; alienacija je delo konstrukcije svobode. Nič ne sme biti sprejeto kot fiksno, trajno ali „dano“, niti materialni pogoji niti družbene oblike. XF mutira, navigira in sondira vsa obzorja. Queer in trans osebe med nami, drugače-zmožne kot tudi tiste osebe, ki so bile deležne diskriminacije zaradi nosečnosti ali dolžnosti, povezanih z vzgajanjem otrok, kdor koli je veljal za „nenaravnega“ pred obličjem vladajočih bioloških norm, kdor koli je izkusil krivico, izvršeno v imenu naravnega reda, bo spoznal, da nam poveličevanje „narave“ nima ničesar za ponuditi. XF je vehementno antinaturalističen. Esencialistični naturalizem zaudarja po teologiji. Čim prej bo izgnan, tem bolje.

OX02

Zakaj je tako malo eksplicitnega, organiziranega prizadevanja za preusmeritev tehnologij v smeri naprednih spolno političnih ciljev? XF želi že obstoječo tehnologijo strateško uporabiti za preoblikovanje sveta. V ta orodja so vgrajena resna tveganja; nagnjena so k neuravnovesju, zlorabi in izkoriščanju šibkih. Raje, kot da se pretvarja, da ničesar ne tvega, XF zagovarja nujno potrebno montažo tehnopolitičnih vmesnikov, odzivno za ta tveganja. Tehnologija ni inherentno progresivna. Njene rabe so spojene s kulturo v pozitivni povratni zanki, ki onemogoča linearno sosledje, predvidevanje in absolutno previdnost. Tehnoznanstvena inovacija bi morala biti povezana s kolektivnim teoretskim in političnim mišljenjem, v katerem ženske, queer in spolno nekonformne osebe igrajo vlogo brez primere.

OX03

Resnični emancipatorni potencial tehnologije ostaja neuresničen. Ker jo hrani trg, njen hiter razvoj izravnava prenapihnjeno, elegantna inovacija pa se predaja kupcu, čigar inertni svet dekorira. Onstran hrupne navlake komodificiranih odpadlin²,

2 Angl. »cruft« je žargonski izraz v rabi še zlasti za nadomeščene, odvečne in neuporabljene dele tehnične in elektronske strojne opreme ali pa neuporabne, nepotrebne, nefunkcionalne softverske elemente. Op.p.

glavna naloga leži v preoblikovanju tehnologije za boj proti neenakemu dostopu do reproduktivnih in farmakoloških orodij, okoljski kataklizmi, ekonomski nestabilnosti kot tudi nevarnim oblikam neplačanih/podplačanih delovnih razmerij. Spolna neenakopravnost je še vedno značilna za polja, na katerih so naše tehnologije zamišljene, zgrajene in zakonsko urejene, ženske delavke v elektronski industriji (in drugih) pa opravljajo nekatere izmed najslabše plačanih, monotoni in izčrpavajočih del. Taka krivica zahteva strukturni, strojni in ideološki popravek.

OX04

Ksenofeminizem je racionalizem. Trditi, da je razum ali racionalnost „po naravi“ patriarhalen podvig, je priznati poraz. Res je, da moški dominirajo kanonsko „zgodovino misli“ in da vidimo moške roke, kako davijo obstoječe institucije znanosti in tehnologije. Ampak ravno zaradi tega *feminizem mora biti racionalizem* – zaradi tega neznosnega neravnovesja in ne kljub njemu. „Ženska“ racionalnost, tako kot „moška“, ne obstaja. Znanost ni izraz spola, ampak njegova izključitev. Če jo danes dominira moški ego, potem je v protislovju sama s seboj, in to protislovje nam lahko koristi. Razum, tako kot informacija, želi biti svoboden in patriarhat mu te svobode ne more dati. *Sam racionalizem mora biti feminizem*. XF označi točko, kjer se te zahteve križajo v soodvisnosti. Razum razglaša za motor feministične emancipacije in oznanja pravico vsakogar, da govori kot nedoločena oseba.

Prekiniti

OX05

Preobilje skromnosti feminističnih programov zadnjega desetletja ni sorazmerno s pošastno kompleksnostjo naše resničnosti, resničnosti, prepredene z optičnimi kabli, radio in mikrovalovi, naftnimi in plinskimi cevovodi, zračnimi in pomorskimi povezavami in nepopustljivimi, simultanimi izvršitvami milijonov komunikacijskih protokolov vsako pretečeno milisekundo. Sistematsko razmišljanje in strukturna analiza sta v veliki meri padla na stranski tir v prid sicer občudovanja vrednih, a nezadostnih bojov, vezanih na fiksne lokalitete in fragmentirane upore. Čeprav je kapitalizem razumljen kot kompleksna in nenehno naraščajoča totaliteta, se mnogi potencialno emancipa-

torni antikapitalistični projekti še vedno izjemno bojijo preiti k univerzalnemu in se upirajo širokogledni spekulativni politiki s tem, da jo razglašajo za nujno zatiralno smernico. Takšno lažno jamstvo univerzaliije obravnava kot absolutne in s tem ustvarja izčrpavajoč razkol med stvarjo, ki jo želimo odstaviti, in strategijami, ki jih prakticiramo, da bi jo odstavili.

OX06

Globalna kompleksnost nas odpre za nujne kognitivne in etične zahteve. To so prometejske odgovornosti, ki ne smejo ostati nenaslovljene. Večina feminizma 21. st., od ostankov postmoderne identitetne politike do velikih področij sodobnega ekofeminizma, le stežka ustrezno naslavlja te izzive na način, ki bi zmozel proizvesti znatne in trajne spremembe. Ksenofeminizem si prizadeva, da bi se s temi obveznostmi soočil kot kolektivni agentje zmožni prehajanja med številnimi ravni političnega, materialnega in konceptualnega organiziranja.

OX07

Nepopustljivo smo sintetični, zgolj analiza nas ne zadovolji. XF spodbuja konstruktivno nihanje med opisom in predpisom, da mobilizira rekurzivni potencial sodobne tehnologije na teritorij družbenega spola, seksualnosti in neskladja moči. Glede na to, da obstajajo številni spolno zaznamovani izzivi specifično povezani z življenjem v digitalni dobi – od spolnega nadlegovanja na družabnih omrežjih do razkrivanja osebnih podatkov in zaščite internetnih podob – situacija zahteva feminizem, ki se ne boji komputacije. Nujno je, da razvijemo ideološko infrastrukturo, ki hkrati podpira in olajša feministično interveniranje znotraj konektivnih, omrežnih elementov sodobnega sveta. Ksenofeminizem je več kot zgolj digitalna samoobramba in osvobojenost od patriarhalnih omrežij. Gojiti hočemo prakso pozitivne svobode (svoboda-do namesto zgolj osvobojenost-od) in spodbuditi vse feministične osebe, da se opremijo z veščinami za premeščanje obstoječih tehnologij in izumijo nova kognitivna ter materialna orodja v službi skupnih ciljev.

OX08

Radikalne priložnosti, ki jih nudijo razvijajoče se (in odtujajoče) oblike tehnološke mediacije, ne smejo biti več uporabljane za

ekskluzivne interese kapitala, ki že v zasnovi koristi zgolj peščici ljudi. Nenehno množeča se digitalna orodja čakajo na to, da bi bila pripojena, in čeprav si nihče ne more lastiti njihove obsežne dostopnosti, še nikoli prej niso bila tako splošno razpoložljiva ali tako občutljiva za apropiiranje kot danes. Tukaj nočemo izpustiti dejstva, da ima rastoča tehnološka industrija negativne posledice za velik del svetovne revne populacije (od tovarniških delavcev, ki delajo pod nevzdržnimi pogoji, do ganskih vasi, ki so postale zbirališče e-smetja globalnih sil), ampak te pogoje eksplicitno prepoznavamo kot tarčo za eliminacijo. Kot je bil izum borze tudi izum njenega zloma, Ksenofeminizem ve, da mora tudi tehnološka inovacija odzivno predvideti svoje sistemske okoliščine.

Past

OX09

XF zavrača iluzijo in melanholijo kot politična inhibitorja. Iluzija, slepa prepričanost, da lahko šibkejši premagajo močnejše brez strateške koordinacije, vodi v neizpolnjene obljube in nezbrane sile. To je politika, ki v svoji želji, da bi storila veliko, na koncu naredi malo. Brez dela velikopotezne, kolektivne družbene organizacije, je oznanjanje želje po globalnih spremembah zgolj pobožna želja. Na drugi strani pa nas melanholija, ki je tako domača levici, uči, da je emancipacija izumrla vrsta, katero lahko le še objokujemo, in da so drobni trenutki negacije najboljše, na kar lahko upamo. V najslabšem primeru tak odnos ne povzroča ničesar razen politične utrujenosti, v najboljšem pa priključuje ozračje prevevajočega obupa, ki se prepogosto izrodi v sektaštvo in malenkostno moraliziranje. Bolest melanholije zgolj stopnjuje politično inercijo in pod krinko biti-realističen preda ves up za drugačno kalibracijo sveta. XF cepi proti takim boleznim.

OX0A

Politika, ki pod krinko spodkopavanja tokov globalne abstrakcije izključno valorizira lokalnost, je nezadostna. Zanikanje ali odcepitev od kapitalistične mašinerije le-te še ne bo izbrisalo. Podobno so predlogi, da se pri vgrajenih hitrosti potegne zasilna zavora, oziroma zahteva po upočasnitvi ter zmanjšanju obsega,

možnost, ki je na voljo le peščici – nasilna partikularnost ekskluzivnosti – , kar v končni posledici pomeni katastrofo za mnoge. Odklanjanje, da bi mislili onkraj mikroskupnosti, da bi spodbujali povezave med razpršenimi revolti in odklanjanje razmišljanja o tem, kako se lahko emancipatorne taktike razširi za univerzalno implementacijo, je ostajati potešeni z začasnimi in defenzivnimi gestami. XF je afirmativna kreatura na ofenzivi, ki srdito vztraja na možnosti širokoobsegajoče družbene spremembe za vse naše tuje sorodstvo.

OXOB

Zdi se, da je občutek artifičnosti in nestabilnosti sveta zbledel iz sodobne queer in feministične politike v prid pluralnih, a statičnih konstelacij spolnih identitet, v turobni luči katerih so enačaji med dobrim in naravnim trmasto oživiljeni. Četudi so (morda) pohvalno razširile pragove „tolerance“, nam je prepogosto zapovedano, da naj iščemo uteho v nesvobodi in uveljavimo svoje pravice na podlagi dejstva, da smo se pač taki „rodili“, kot da bi ponujali izgovor z blagoslovom narave. Ves ta čas heteronormativni center drdra naprej. XF spodbija tega centrifugalnega referenta, saj dobro ve, da sta biološki spol in družbeni spol zgledna primera osi delitve na normo in dejstvo, svobodo in prisilo. Nagniti se v smer narave je v najboljšem primeru defenzivno popuščanje in umik od tega, kar naredi trans in queer politiko za več kot zgolj lobij, umik od zahtevnega zavzemanja za svobodo zoper redu, ki se je zdel nespremenljiv. Trden temelj je, kot vsak mit danega, fabuliran za resnični svet kaosa, nasilja in dvoma. „Danost“ je v zasebno sfero zasežena kot gotovost, in se hkrati umika s front javnih posledic. Ko je možnost tranzicije postala resnična in znana, se je grobnica pod oltarjem Narave razpočila in nove zgodovine, polne prihodnosti, so zbežale staremu redu biološkega spola. Disciplinarna mreža družbenega spola je v veliki meri poskus zakrpanja raztrešenih temeljev in ukrotitve življenj, ki so jim ušla. Prišel je čas, da v celoti zrušimo oltar, ne pa da se uklonimo pred njim s pomilovanja vrednim opravičilom za tisto malo izbojevane avtonomije.

OXOC

Če je kiberprostor včasih še obljubljal pobeg pred omejitvami esencialističnih identitetnih kategorij, je sodobna klima

socialnih medijev silovito zanihala v nasprotno smer in postala teater, kjer se performira klanjanje identiteti. S temi kuratorskimi praksami pridejo puritanski rituali moralnega vzdrževanja in ti odri so prepogosto preplavljeni z zanikanimi užutki obtoževanja, sramotenja in stigmatiziranja. Dragocene platforme za povezovanje, organizacijo in deljenje veščin postanejo natlačene z ovirami, ki preprečujejo produktivno debato, pozicioniranimi, kot da so debata. Ta puritanska politika sramu, ki fetišizira zatiranje, kot da je blagoslov, in kali vodo s svojimi moralističnimi izbruhi, nas pušča hladne. Nočemo niti čistih rok niti lepih duš, ne vrlin ne terorja. Hočemo superiornejše oblike korupcije.

OXOD

To kaže, da snovanje platform za družbeno emancipacijo in organiziranje ne more ignorirati kulturnih in semiotskih mutacij, ki jih te platforme nudijo. Preoblikovati je treba memetske parazite, ki razvnamajo in koordinirajo obnašanje na načine, ki so blokirani s samopodobo gostiteljev. Če tega ne storimo, potem memi, kot so „anonymity“, „ethics“, „social justice“ in „privilege-checking“, postanejo gostitelji družbenih dinamik, ki se ne ujemajo s svojimi pogosto hvalevrednimi nameni. Naloga kolektivnega samomojstrenja zahteva hipersticijsko³ rokovanje z vrvicami, ki upravljajo z željo in razporeditev semiotskih operaterjev po terenu visoko omrežno razpredenih kulturnih sistemov. Voljo bodo vselej skorumpirali memi, ki jo tihotapijo, vendar nam nič ne preprečuje, da ne bi intrumentalizirali tega dejstva in jo kalibrirali glede na cilje, po katerih hrepeni.

Enakopravnost

OXOE

Ksenofeminizem poziva k ukinitvi družbenega spola. „Spolni abolicionizem“ ni koda za izbris tega iz človeške populacije, kar v tem trenutku šteje za specifične lastnosti spola. Pod patriarhatom bi tak projekt lahko rezultiral le v katastrofi. Predstava o tem, kaj je spolno zaznamovano, se disproporcionalno lepi na feminino. A četudi bi to neravnotežje odpravili, nam zmanjša-

3 Hyperstition = hyper + superstition oz. hiper + praznoverje, op. p.

nje spolne raznolikosti v svetu ni v interesu. Naj zacveti tisoč spolov! „Spolni abolicionizem“ je okrajšava za ambicijo po ustvarjanju družbe, kjer lastnosti, trenutno zbrane pod rubriko družbenega spola, nič več ne opremljajo mreže asimetričnega delovanja oblasti. „Rasni abolicionizem“ sledi podobni formuli: boj se mora nadaljevati vse dokler niso lastnosti, ki se pripisujejo rasam, nič bolj utemeljen razlog za diskriminacijo kot barva oči. Na koncu mora biti vsak emancipatorni abolicionizem usmerjen k odpravi družbenih razredov, saj prav v kapitalizmu srečamo zatiranje v njegovi najbolj transparentni, denaturalizirani obliki: nisi izkoriščan ali zatiran, ker si mezdni delavec ali reven; mezdni delavec ali reven si zato, ker si izkoriščan.

OXOF

Ksenofeminizem razume, da je izvedljivost emancipatornih abolicionističnih projektov (odprava razredov, spola, rase) odvisna od korenite spremembe univerzalnega. Univerzalno mora biti dojeta kot generično, kar pomeni intersekcionalno. Intersekcionalnost naj ne bo razumljena kot mletje kolektivov v statični šum navzkrižno nanašajočih se identitet, temveč kot politična orientacija, ki zareže skozi vsako partikularnost in zavrača grobo predalčkanje teles. Tako univerzalno ne more biti vsiljeno od zgoraj, ampak je lahko samo zgrajeno od spodaj navzgor, ali še bolje: lateralno, da se odprejo nove poti prehajanja čez razgibano pokrajino. Ta neabsolutna, generična univerzalnost se mora varovati pred lahkotno tendenco zlitja z zabuhlimi, neoznačenimi partikularnostmi, kot je evrocentrični univerzalizem, kjer je moški zamenjan za brezspolnika, belci za brezrasne, cis za resnične in tako dalje. V odsotnosti take univerzaliije bo odprava razredov ostala fantazija buržujev, odprava rase tiha nadvlada belcev in odprava spola komajda prikrita mizoginija, tudi oziroma še posebej, ko jo bodo preganjale zaprisežene feministke same. (Absurden in lahkomišeln spektakel kampanje proti trans ženskam mnogih samoooklicanih „abolicionistov spola“ je več kot dovoljšen dokaz za to.)

OX10

Od postmodernih smo se naučili zažgati fasade lažnega univerzalnega in odgnati te zmede; od modernih smo se naučili poiskati nove univerzaliije iz pepela lažnih. Ksenofeminizem želi zgra-

diti koalicijsko politiko, politiko brez okužbe s čistostjo. Vihtenje univerzalnega zahteva preiščeno kvalifikacijo in natančno samorefleksijo, da lahko postane priročno orodje za številna politična telesa in nekaj, kar je lahko apropiirano za boj proti številnim zatiranjem, ki prečijo spol in spolnost. Univerzalno ni načrt in raje, kot da vnaprej diktiramo njegove rabe, predlagamo XF kot platformo. Sam proces grajenja je potemtakem razumljen kot negativno-entropično, ponavljajoče in nenehno preobražanje. Ksenofeminizem želi biti nestalna arhitektura, ki je (tako kot odprtokodna programska oprema) na voljo za nenehno modifikacijo in izboljšavo, ki sledi usmerjevalnemu impulzu militantnega etičnega presojanja. Vendar „odprto“ ne pomeni „neusmerjeno“. Najtrajnejši sistemi na svetu dolgujejo svojo stabilnost načinu, kako trenirajo red, da vznikne kot „nevidna roka“ iz navidezne spontanosti, ali pa izkoristijo inercijo investicije in sedimentacije. Ne smemo se braniti lekcij naših nasprotnikov ali uspehov in neuspehov zgodovine. S tem v mislih želi XF najti načine, kako zasejati red, ki je nepristranski in pravičen, ga vcepiti v geometrijo svobod, ki jih te platforme nudijo.

Prilagoditi

OX11

Naša usoda je tlakovana s tehnoznanostjo, kjer ni nič, vključno z družbenim spolom in človeškim [the human], tako sveto, da ne more biti zasnovano na novo in transformirano, da se naša reža svobode razširi. Reči, da nič ni sveto, da nič ni transcendentno ali zaščiteno pred voljo do znanja, poigravanja in hekanja, je reči, da nič ni nadnaravno. „Narava“, na tem mestu razumljena kot brezmejna arena znanosti, je vse, kar je. V rušenju melanholije in iluzije, neambicioznega in nerazširljivega, libidinizirane puritanizma določene internetne kulture in Narave kot nespremenljive samoumevnosti vidimo, da nas je naš normativni antinaturalizem potisnil proti nepopustljivemu ontološkemu naturalizmu. Trdimo, da ni ničesar, kar ne more biti znanstveno preučevano in manipulirano s tehnologijo.

OX12

To ne pomeni, da je razlika med ontološkim in normativnim, med dejstvom in vrednostjo dokončno razsojena. Vektorji nor-

mativnega antinaturalizma in ontološkega naturalizma se razpenjajo čez mnoga ambivalentna bojišča. Odpletanje tega, kar bi moralo biti, od tega, kar je, razdvojevanje svobode od dejstva, volje od védenja je resnično neskončen projekt. Veliko je praznin, kjer nas želja sooči z brutalnostjo dejstva, kjer je lepota neločljiva od resnice. Poezija, spolnost, tehnologija in bolečina zažarijo v teh začrtanih napetostih. A če obupamo nad nalogo revizije, izpustimo vajeti in razrahljamo napetost, ta vlakna v trenutku potemni.

Nositi

OX13

Potencial, ki ga je imela zgodnja, na besedilu osnovana internetna kultura, da se zoperstavi represivnim režimom družbenega spola s tvorjenjem solidarnosti med marginaliziranimi skupinami in ustvarjanjem novih prostorov za eksperimentacijo, ki je zanetila kiberfeminizem v devetdesetih, je v 21. stoletju očitno zbledel. Nadvlada vizualnega v današnjih internetnih vmesnikih je ponovno vzpostavila že znane moduse identitetnega nadzovanja, oblastnih razmerij in spolnih norm v samoreprezentaciji. A to ne pomeni, da je senzibiliteta kiberfeminizma stvar preteklosti. Razločevanje med latentnimi subverzivnimi in zatiralnimi možnostmi na današnjem internetu zahteva feminizem, ki lahko prepozna zahrbtno vračanje starih oblastnih struktur, a je hkrati dovolj spreten, da ve, kako ta potencial izkoristiti. Digitalna tehnologija je neločljiva od materialne resničnosti, ki jamči zanjo. Obe sta povezani in lahko druga drugo preusmerita k drugačnim ciljem. Namesto da bi zagovarjali prevlado virtualnega nad materialnim ali obratno, ksenofeminizem zapopade točke moči in nemoči v obeh, da bi to vednost razgrnil kot učinkovite intervencije v našo realnost, ki jo sestavljamo skupaj.

OX14

Intervencija v bolj očitno materialne hegemonije je ravno tako pomembna kot intervencija v digitalne in kulturne. Spremembe v zgrajenih okoljih v sebi skrivajo nekatere od najpomembnejših možnosti v rekonfiguraciji horizontov žensk in queer oseb. Kot utelešenje ideoloških konstelacij, so proizvodnja prostora in odločitve, ki jih sprejmemo za njegovo organizacijo, ultima-

tivno artikulacije o "nas" samih in povratno o tem, kako je ta "mi" lahko artikuliran. Zaradi potenciala, da prepreči, omeji ali razpre prihodnje družbene pogoje, se morajo ksenofeministične osebe ugласiti z jezikom arhitekture kot s slovarjem za kolektivno koreo-grafijo – koordinirano pisanje prostora.

OX15

Od ulice do doma, tudi domači prostor ne sme uiti našim lovkam. Ker je kot nespreneljiva danost tako globoko zažrt, se je za domači prostor tam, kjer je dom kot norma pomešan z domom kot dejstvom, zdelo, da ga je nemogoče izgnezditi. Poneumljajoči „domači realizem“ nima doma na našem horizontu. Raje se preusmerimo na razširjene domove skupnih laboratorijev, komunalnih medijev in tehničnih prostorov. Dom je zrel za prostorsko transformacijo kot integralno komponento v vsakem procesu feministične prihodnosti. Vendar pa se ta ne sme ustaviti pri vrtnih vratih. Še predobro vemo, da je preoblikovanje družinske strukture in življenja v domačem gospodinjstvu trenutno možno samo za ceno umika iz ekonomske sfere (kot komuna) ali za ceno večjega ekonomskega bremena (kot starši samohranilci). Če želimo prekiniti inercijo, ki je ohranila figuro nuklearne družinske enote, katera kljubovalno izolira ženske od javnega prostora in moške od življenj njihovih otrok, medtem ko kaznuje tiste, ki zaidejo s poti, moramo reformirati materialno infrastrukturo in prekiniti ekonomski cikel, ki jo zaklepata na mestu. Naloga, ki leži pred nami, je dvojna, naša vizija pa je nujno stereoskopska: zasnovati moramo ekonomijo, ki osvobaja reproduktivno delo in družinsko življenje ter, istočasno, graditi modele družinskosti, osvobojene od dušečega garanja mezdnege dela.

OX16

Od doma do telesa, artikulacija proaktivne politike za biotehnično intervencijo in hormone pritiska. Hormoni vdirajo v družbenospolne sisteme s političnimi razsežnostmi, ki se raztezajo onkraj estetske kalibracije individualnih teles. Distribucija hormonov – koga ali kaj ta distribucija prioritizira ali patologizira – je v strukturnem smislu bistvenega pomena. Vznik interneta in hidra lekarn na črnem trgu, ki jo je internet – skupaj z javno dostopnim arhivom endokrinološkega znanja – spustil z vajeti, sta bila ključna za iztrganje nadzora hormonalne eko-

nomije iz rok „vratarskih“ institucij, ki želijo omiliti grožnje uveljavljenim distribucijam seksualnega. Vendar zamenjati oblast birokratov za trg samo po sebi še ni zmaga. Ti naraščajoči valovi se morajo še dvigniti. Sprašujemo se, če je idiom „spolnega hekanja“ mogoče razširiti v dolgoročno strategijo za wetware, podobno tej, ki jo je hekerska kultura že naredila za software – vzpostavitev celotnega univerzuma brezplačnih in odprtokodnih platform, ki je za mnoge od nas najbližje, kar smo kdaj prišli delujočemu komunizmu. Ali lahko združimo začetne obljube farmacevtskega 3D printanja („Reactionware“), grassroots telemedicinskih klinik za splav, hekanja družbenega spola in DIY-HRT⁴ in tako dalje, da sestavimo platformo za svobodno in odprtokodno medicino, brez da bi ob tem nepremišljeno ogrožali življenja?

OX17

Od globalnega do lokalnega, od strežnika do naših teles, se ksenofeminizem zaobljublja odgovornosti v grajenju novih institucij tehnomaterialističnih hegemonskih razsežnosti. Tako kot inženirji, ki si morajo poleg totalne strukture zamisliti tudi molekularne dele, iz katerih je ta zgrajena, XF poudarja pomembnost mezopolitične sfere v luči omejene učinkovitosti lokalnih gest, ustanavljanja avtonomnih con in čistega horizontalizma, prav tako kot se zoperstavlja transcendentnemu ali top-down vsiljevanju vrednot in norm. Mezopolitična arena univerzalističnih ambicij ksenofeminizma samo sebe razume kot mobilno in zapleteno mrežo prehodov med temi polarnostmi. Kot pragmatiki pozdravljamo kontaminacijo kot mutacijsko gonilno silo med takšnimi mejniki.

Preplaviti

OX18

XF zatrjuje, da je prilagajanje našega obnašanja za obdobje prometejske kompleksnosti delo, ki zahteva potrpljenje, vendar podivjano potrpljenje, ki je v kontradikciji s „čakanjem“. Kalibriranje politične hegemonije ali uporniškega memeplesa ne implicira zgolj ustvarjanja materialnih infra-struktur z

4 Do-it-yourself hormone replacement therapy, op. p.

namenom ekspliciranja vrednot, ki jih artikulira, ampak polaga zahteve na nas kot subjekte. Kako naj postanemo gostitelji tega novega sveta? Kako zgradimo boljšega semiotskega parazita – takega, ki vzdraži želje, ki si jih želimo želeti, ki orkestrira ne samo avtofagično orgijo poniževanja ali besa, ampak emancipatorno in egalitarno skupnost, ki se opira na nove oblike nesebične solidarnosti in kolektivnega samo-obvladovanja?

OX19

Je ksenofeminizem program? Če je s tem mišljeno nekaj tako okornega, kot je recept ali enonamensko orodje za reševanje določenega problema, potem ne. Bolje bi bilo reči, da razmišljamo kot spletkar ali nekdo z govorno napako, ki želi ustvariti nov jezik, v katerega je pogreznjen dotični problem, tako da se rešitve zanj in za vse povezane probleme zlahka razprostrejo. Ksenofeminizem je platforma, začetna ambicija za ustvarjanje novega jezika spolne politike, jezika, ki zaseže svoje lastne metode kot materiale, ki morajo biti predelani, in ki se postopoma zažene v obstoj. Razumemo, da so problemi, s katerimi se soočamo, sistemski in med seboj prepleteni ter da kakršna koli možnost globalnega uspeha sloni na okuženju neštetihi veščin in kontekstov z logiko XF. Naša transformacija prej poteka skozi pronicajočo, usmerjeno subsumpcijo kot pa naglo strmoglavljenje. To je transformacija načrtnega grajenja, ki želi kapitalistični beli rasistični patriarhat potopiti v morju postopkov, ki bodo omehčali njegovo lupino in podrli njegove obrambe, zato da se lahko iz ostankov zgradi nov svet.

OX1A

Ksenofeminizem indeksira željo po izgradnji tuje prihodnosti z zmagoslavnim X na mobilnem zemljevidu. Ta X ne označuje destinacije. Je topološki keyframe⁵, vstavljen za formacijo nove logike. V afirmiranju prihodnosti, ki ni zavezana ponavljanju sedanosti, se borimo za povečane zmogljivosti, za prostore svobode z geometrijo bogatejšo od cerkvenih in nakupovalnih koridorjev, tekočega traku ali feeda. Potrebujemo nove možnosti percepcije in akcije, neomejene s strani naturaliziranih identi-

5 Keyframe se uporablja v filmskih in animacijskih računalniških programih za spremembo ali gladki prehod med dvema časovnima točkama, op. p.

Šum #8

tet. V imenu feminizma „Narava“ nič več ne bo zatočišče krivice
ali podlaga za politično upravičevanje!

Če je narava nepravilna, spremenimo naravo!

Šum #8

ISSN 2335-4232

Šum, revija za kritiko
sodobne umetnosti

ŠT. 8
oktober, 2017

IZDAJATELJ
Društvo Galerija Boks
Marije Hvaličeve 14
1000 Ljubljana

UREDNIKI ŠTEVILKE
Tjaša Pogačar

UREDNIŠTVO REVIJE
Izidor Barši
Kaja Kraner
Tjaša Pogačar
Andrej Škufca

AVTORJI BESEDIL
Pia Brezavšček
Maja Burja
Laboria Cuboniks
Katja Čičigoj
Kaja Kraner
Domen Ograjenšek
Jasmina Šepetavc
Tadej Vindiš

OBLIKOVNA ZASNOVA
Ajdin Bašić

OBLIKOVNA REALIZACIJA
Anja Delbello & Aljaž Vesel/AA

LEKTORIRANJE
Miha Šuštar

PREVODI
Gašper Torkar
Tjaša Pogačar

JEZIKOVNI PREGLED PREVODA
Miha Šuštar
Kaja Kraner
Izidor Barši
Marko Bauer

TISK
Demat, d. o. o.

NAKLADA
300 izvodov

sumrevija@gmail.com
www.sumrevija.si

ISSN SPLETNE IZDAJE: 2536-2194

NAVODILA in TEHNIČNE SPECIFIKACIJE

Prispevki naj bodo napisani v slovenščini ali angleščini.

Dolžina prispevkov naj bo od 20.000 do cca 40.000 znakov s presledki (daljša besedila je mogoče objaviti v nadaljevanjih) z razmakom med vrsticami 1,5.

Slikovno gradivo naj bo primerno podnaslovljeno in poslano v jpg formatu skupaj z besedilom. Slikovno gradivo bo tiskano črno-belo, po potrebi izjemoma barvno.

V kolikor gre za formalno specifično oblikovan prispevek, ki zahteva avtorsko postavitev, naj avtor besedila uredništvo o tem pravočasno obvesti.

Besedilom avtorji priložite še:

- kratek življenjepis (max. 500 znakov s presledki);
- podatke za avtorsko pogodbo (ali študentsko napotnico).

Citiranje in navajanje virov
Viri citatov naj bodo enotni in navajani po spodnjem modelu v opombah na dnu posamezne strani.

- Navajanje knjižnih virov:
PRIIMEK, Ime, *Naslov knjige*, Kraj, leto, str. __.
- Navajanje člankov:
PRIIMEK, Ime, „Naslov članka“, v: *Naslov vira*, Kraj, leto, str. __.
- Če je avtor članka različen od avtorja vira:
PRIIMEK, Ime, „Naslov članka“, v: PRIIMEK, Ime avtorja vira, *Naslov vira*, Kraj, leto, str. __.
- Ponovna navedba knjižnega vira:
ko se ponovi takoj: *Ibid.*, str. __.;
ko se ponovi na nekem drugem mestu:
PRIIMEK, Ime, *Naslov knjige*, str. __.
- Ponovna navedba članka, če je avtor članka različen od avtorja vira:
ko se ponovi takoj: PRIIMEK, Ime, „Naslov članka“, v: *Ibid.*, str. __.;
Ko se ponovi kasneje: PRIIMEK, Ime, „Naslov članka“, v: Priimek avtorja knjige, nav. delo, str. __.

PODNAPISI SLIKOVNEGA GRADIVA

Če gre za umetniško delo (avtorsko delo):
Ime Priimek, *Naslov dela*, leto, tehnika, dimenzije, vir: _____ .

Kadar gre za opise slikovnega gradiva:
Opis, Ime Priimek, fotografija: Ime in Priimek.